

23:23 (2006)

PERFECT LOVERS

Naprej in nazaj po poti. »Nihče ti ničesar ne očita.« The mask. And the oxygen will flow. Kot podolgovata slika. Kot neviden napis. Lebdeče telo. Šok. Šifra. Ujetost. V daljavi. Meridian. Pojoča pročelja. Vojaška akademija. Lesketajoči se deli. Šli so naravnost skozme. Kot bi bili vsi mi duhovi v življenju drugih. Mehko steklo. I dreamt of you as a Japanese garden. Dark but beautiful. Promenada iz bukovja. Prebivalci

Wait wait wait. Koprova vejica. V belo oblečene ženske. Vrteče se telo. Razdalje, kupi smeti. Minimalni odmerek. Jočeš? Ali jaz jočem? Nekaj čudežnega. Vroč zrak. Balon na vroč zrak. Transparent things. Razbijam, razbijam, bam, bam napol poje japonska deklica in nariše oko, oko, kopito čez njegove pesmi. Tako počasi, kot pod vodo. Vonj, vrat, zapestji. Glas skozi predore metroja. Vlaki za Moskvo, gost sneg. Kaj pomenijo težki tresljaji tramvaja, ki se širijo v hišo, v temelje? She likes people, reče ona

Temna soba skozi svet. Tako dolgo, tako nepričakovano. Besede. Neznana slovnica. Zveni. Spodaj na dvorišču je on opral vsa kolesa, medtem ko smo spali. Prevrtn. Od samorogove bolečine. Eden izmed najmočnejših rentgenskih virov v veselju. Dve prasliki. Perfect lovers. »Če so cesto gradila vprašanja, mora biti gotovo zelo stara«. »Če so cesto gradili zaporniki, mora biti gotovo zelo stara«. Imenuje se časovna os. Moj angel je pripravljen na let

Prevod: Mita Gustinčič Pahor